

דברי הכפר

מספר 987

ט"ו באלול תשמ"ו
19.9.86

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

חצב פורח - הסתיו אורח

מה נשמע?

* כבר חשבנו שהקיץ נגמר - ושוב פוקד אותנו גל חום. בכל מקרה, הסתיו כבר מורגש באוויר ועם גמר שעון הקיץ הערכים התקצרו בצורה משמעותית מאוד. יש כאלה הנושמים לרווחה - הם כבר רואים את הסוף לחום של החודשים האחרונים, ואחרים מצטערים - הבריכה תיסגר, הביגוד הקל יעלה ל"בוידן". שלהי קיץ.

* וכשמדובר בבריכה, יש אינטרסנטים במשק שמרכיבים תוכנית להרחבת שטח - לא של הבריכה עצמה, אלא מה שסביבה. המעוניינים הם ועדת החתונות, ועדת תרבות וספורט, ומדובר בשטח ששם עדיין עומדת סככת הפילטר שכבר אינה בשימוש. הכוונה היא להוריד את הסככה, להשאיר את האיקליפטוסים ולהרחיב את גדר הבריכה עד לכביש. ליושר בין העצים כך שיהיה מקום מוצל וגם שטח לריקודים וכו' במקום שהיום נמצא הבאר. תוכניות.

* בהזדמנויות קודמות דווח על בואה של קבוצת ההכשרה מאנגליה, אך נדמה לי שבאף הזדמנות לא הזכירו קבוצה שניה של מתנדבים, גם כן מאנגליה, שהגיעו למשק ממש באותו לילה. זאת קבוצה שנקראת GAP; הם מסיימי בתי-ספר תיכוניים, סטודנטים לעתיד, שמנצלים את הזמן (ה-GAP) בין זה לזה לבוא לארץ ל-3 חודשים. דורים מוסרת שהם חיוביים מאוד, 3 בנות והיתר בנים, 13 חבר'ה בסך-הכל. הם לא יהודים ויהיו נציגי רצון טוב בחזרתם לארצם.

* וכנראה שכולם נחוצים מאוד בעתיד הקרוב, כי מסידור העבודה מוסרים שקטוף הכותנה מתחיל ביום ראשון, קודם בבית ולאחר-מכן בחולה. עיקר שטחי הכותנה הם היום בבית (כ-2150 ד'), מאחר שבחולה מגדלים היום גם תירס ובוטנים לתעשיה. אנחנו הרגשנו בזה כשמצאנו את המכלים המלאים מחוץ לאקונומיה - לרשות כל דכפין.

* הענף השני שמתחיל לקטוף בימים הקרובים הוא האבוקדו, שכידוע מצריך הרבה ידיים עובדות.

* השבוע יהיה גם משלוח אחרון של ברברים. סך-הכל זה יהיה משלוח רביעי מהמחזור הזה, הראשון, ודדוש מוסר שהוא מוצלח. שנשלחו 400 בעלי-חיים, 800 זוגות רגליים שקשה לתפוס ולהחזיק בהם - הם כבדים וצריך לתפוס בכנפיים, הם שורטים ומי שלא עובד עם כפפות ושרוולים ארוכים נשרט כהוגן. המדגרה היא בגדות ומחכים למחזור הבא.

* ואחרון אחרון חביב - ביכורי האשכוליות נקטפים זה עתה, אך דווקא לא על-ידי חברינו-מתנדבינו-ילדינו, אלא על-ידי קבוצה של דרוזים, כמו תמיד. אולי בגלל זה נקרא השטח הזה "דרוז"?

* ואם אני כבר כותבת את "מה נשמע", קצת אינפורמציה על האולפן. השתתפתי השבוע בכנס חירום של רכזי אולפן, שאורגן על-ידי התנועות, כדי לטכס עצה איך להתגבר על בעיות אי-אכלוסם של האולפנים. האמת היא שבחודש אוגוסט לא נפתחו 2 אולפנים מתוכננים בגלל חוסר תלמידים וההרשמה הכללית בשנים האחרונות, בעיקר בזמן האחרון, היא בירידה מתמדת. לא נעים לבוא למשק יומיים לפני פתיחת האולפן ולהודיע שאין. למזלנו, מצבנו טוב יותר: א) יש לנו קבוצת ההכשרה בת 16 תלמידים והתחייבות מוסרית ללמד אותם. ב) יש הרשמות מחו"ל ומהארץ לכפר הנשיא - כך שאנו אופטימיים. תאריך הפתיחה הוא ב-30 בחודש והאולפן הזה הוא בן 3 חודשים בלבד. יש

(מה נשמע - המשך)

בכלל כוונה בסוכנות לעבור למחזורים של 3 חודשים, עם אופציה לתלמיד להמשיך במחזור נוסף מיד עם גמר הראשון. בגלל הנשירה תמיד לקראת סיום האולפן, המת-כונת הזאת מקובלת עלי.

ושוב אני פונה למשפחות - אנא, אמצו את התלמידים.

* ועכשיו למדור "מי בא - מי נסע?"

- קודם כל ברוכים הבאים למועמדים החדשים - זיוה (אחותה של חנה פ.), בעלה יוסף וילדתם יסמין. מי שעדיין לא יודע - הם היו חברים בקיבוץ רביד שהתפרק ורוב חבריו התפזרו במשקים אחרים.

- ומשום מה נשכחה הודעה על בואם-חזרתם של ציונה ושבי, והפעם עם תגבורת רצי-נית - תינוקתם בשם מירית.

לשתי המשפחות - קליטה טובה.

- עפרה, אד ושני ילדיהם יצאו לחו"ל. עצוב לנו ומקווים שימצאו את הדרך חזרה.

- אריק יצא לביקור קרובים בארה"ב ואביבה תצטרף אליו בימים הקרובים ל"חתונה שניה" וירח דבש.

- מוסי ומיכל חזרו. באמת היה שקט בשכונה שלנו.

- דני סטיל יצא לביקור נכדים.

- רקפת חזרה מחו"ל ותמשיך את שנת החופש שלה בתל-אביב.

- דינה שטיין, שהיתה בת מאומצת במשק בהיותה בצבא ובשל"ת, נסעה לארה"ב.

* ואנחנו, שיושבים בבית, נהנינו השבוע מטעם של חו"ל בערב שיקופיות והסברים על המזרח הרחוק, שהכין לנו איתן גדליזון. איתן ורותי טיילו בארצות הרחוקות והקסומות האלה בצורה לא כל-כך שיגרתית והגיעו למקומות שלא כל תייר פוקד אותם. השיקופיות היו מלהיבות וההסברים של איתן מעניינים ומעמיקים. בין הקהל - הבנים שכבר היו שם ושהשתעשעו בנוסטלגיה, הבנים שמתכננים להגיע ומתעניינים, והקהל הרחב שרק יכול לחלום...

* הרבה דובר בימים אלה, גם בעיתונות וגם בטלביזיה, על בעיית האלכוהוליזם בארץ, וזה בעיקר בעקבות התקריות האלימות המחרדות. לדעתי הגיע הזמן שגם אנו ניתן את הדעת על התופעה השלילית של שתיה מופרזת, בצורות שונות, גם אצלנו. כשרואים את היוצאים מהמרכזית עם סלים מלאים בירה ומשקאות חריפים - חייבים לשאול לאן זה יוביל? בכל מקרה - המשקאות הם זולים וקלים מדי להשגה.

ובנימה שמחה זו, או כפי שאומרים באנגלית on this happy note, אני מאחלת לכולם שבת שלום ושבוע טוב

י ע ל נ.

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ט באלול - מר רג'ינלד סולומון
כ' באלול - מר מרדכי פרידמן

לוותר או להתמודד.

קראתי את הכתבה החתומה ע"י רני, שנוי, רבקה ודליה ובה ההודעה, שלא תת-קיים בכפר הנשיא הסדנא "לניהול זמן והשגת יעדים". אני רוצה להתייחס למשפט הבא מתוך הכתבה:

"מאחר ומטרתנו היתה לתרום ולא לעורר ויכוח, כעס ופילוג, החלטנו שלא לקיים את הסדנא במשק".

בדרך-כלל התגובה להודעה כזאת צריכה להיות - כל הכבוד! ולברך על הנכונות לוותר למען הכלל. אך הפעם אני לא חושב כך.

במקרה זה דנה המזכירות בבקשת החברים לאשר את קיום הסדנא בכפר הנשיא וברוב קולות החליטה להמליץ בחיוב בפני האסיפה. אני, כאחרים, תמכתי בקיום הסדנא, בתנאי שהמשתתפים יכסו את ההוצאות. לעומת זאת היו חברים במזכירות שלא רק התנגדו לקיום הסדנא, אלא גם הציעו שלא לקיים את הדיון בכלל, כי זה יגרום לזעזוע ויהיה - לפי דעתם - בירור מאוד שלילי. אני התנגדתי לעמדה זו, כי אני חשבתי שהבירור עצמו יהיה דבר חיובי, ללא קשר להחלטה הסופית. לכן צר לי שהחברים החליטו בגלל החשש של ויכוח, כעס ופילוג לוותר על קיום הסדנא.

לפי דעתי הוויכוח מבוסס על קונפליקט חברתי אמיתי, ולפי הנסיון שלי הדרך הנכונה לספל בקונפליקט חברתי בקיבוץ היא להתמודד איתו. הקונפליקט הזה לא קשור רק לנושא של "המרכז הישראלי" ("אסט" לשעבר), אלא הוא קשור לדברים הרבה יותר רחבים. שרה מרקוסון התייחסה אליהם במאמרה ב"דברי הכפר" לפני כמה שבועות ואני מצטט:

"רצוני וצריך לתת לרעיונות חדשים ושונים להגיע אלינו והרי חשוב להיות טוב-לננים לרעיונות ולשגשגונות של האחרים".

החברה שלנו היום היא חברה מאוד מעורבת מכמה בחינות: שכבות גיל, המוצא של החברים, ובעיקר מבחינת השוני הקיים בין השקפות שונות לגבי חיי קיבוץ. ולכן טבעי הדבר שיהיו קונפליקטים, שיהיו גישות מנוגדות ואולי קוטביות. האתגר שלנו כחברה קיבוצית הוא להתמודד עם הקונפליקטים האלה ולא לברוח מהם. בכפר הנשיא תמיד הצלחנו לקיים בירור בקונפליקט רציני בצורה חיובית, בצורה בונה ולא בצורה הורסת או מפלגת. רק בשנה האחרונה היו שתי דוגמאות:

הבירור הראשון: הוויכוח הקשה בקשר לתפקידה ופעילותה של ועדת הסמים. הבירור השני - להבדיל - הוויכוח הקשה על הקמת המפעל ההידרו-אלקטרי. המכנה המשותף בשני המקרים האלו היה: קיום בירור על קונפליקט בתוך החברה, כשקיימות דעות קיצוניות בשני הצדדים. בשני המקרים קיימנו 3-4 אסיפות רבות משתתפים, ניהלנו ויכוח ברמה גבוהה, השגנו מידה רבה של הקשבה אחד לשני ובסיום קיבלנו החלטות דמוקרטיות ברו-רות. והערה אישית לגבי שני המקרים האלו - במקרה הראשון הייתי בין "המיעוט" ובמקרה השני הייתי בין "הרוב", אך אני יכול להעיד שבשני המקרים הרגשתי סיפוק רב מעצם הבירור ומהצורה שחברת כפר הנשיא התמודדה עם קונפליקט רציני ספציפי.

אולי היה חסר רק דבר אחד. הרי הרבה חברים חוששים להתבטא באסיפה ואני בטוח שקיום חוגי בית בנושאים אלה, ככלי נוסף לאסיפה, היה מוסיף. אך להוציא את ההערה הזאת, אני חושב שבני הבירורים היו מוצלחים מאוד.

הכוח שלנו כחברה בכפר הנשיא הוא בזה שאנו מסוגלים לקיים בירורים כאלו - וזה בכס יקר. אני מציע לנצל אותנו. כי האלטרנטיבה לקיום בירור בקונפליקט היא להשאיר אותו מתחת לפני השטח, ואז זה נראה כאילו אנו מונעים כעס ופילוג, אך למעשה אנו גורמים לגרוע מזה.

(לוותר או להתמודד - המשך)

והערה אחרונה לגבי בירורים כאלו באסיפות. חברים לפעמים שואלים: למה אנו לא מקיימים ויכוחים כלליים על ערכי הקיבוץ? למה אנו לא דנים בעתיד הקיבוץ שלנו? - אני טוען שאנו מקיימים ויכוחים כאלו - בעקיפין - כל פעם שיש בירור בקונפליקט חברתי רציני. גם הפעם, בדיון על קיום או אי-קיום הסדנא היינו נוג-עים בשאלות יסוד.

ולחברים שחתמו על הכתבה - רוי, שושי, רבקה ודליה - אני רוצה לסכם כך: זכותכם, כמובן, לוותר ואני מקבל ומכבד את החלטתכם. אך חבל לי - כי אני בדעה שיש יותר סכנה לכעס ולפילוג, כשאנו לא מתמודדים עם הקונפליקט.

גרשי א.

=====

מגן דוד אדום בישראל

מחוז הגליל והעמקים

לכבוד

אחות מרפאה/ועדת בריאות

כפר הנשיא

הנדין: תרומת דם במשקכם

שירותי הדם של מגן דוד אדום בישראל יגיעו למשקכם לבצע התרמת דם לחברי היישוב לפי ההסכם הקיים בין יישובכם למדי"א בישראל. ההתרמה תתקיים ביום שני, 22.9.86, בשעה 16.00. אבקשכם להכין מקום לביצוע ההתרמה - במרפאה או במועדון החבר, מיטות גבוהות, מיטות למנוחה, מקום להמתנה ורישום, אחות למדידת לחץ דם. כיבוד קל לתורמים: שתיה חמה/קרה, כריכים או עוגיות. לא יבואו בחשבון כתורמים:

1. חולי לב, סכרת, אפילפסיה, אסטמה.
2. חולים הסובלים מאנמיה (חוסר דם), מלחץ דם נמוך.
3. נושאי מחלות אלרגיות קשות.
4. נשים בהריון, מניקות 6 חודשים מיום גמר ההריון.
5. חברים/ות מתחת לגיל 18 או מעל לגיל 65.
6. חברים/ות שחלו בקדחת או צהבת בתקופה של 5 שנים אחרונות.
7. חברים/ות שסובלים מלחץ דם גבוה.
8. לוקחי תרופות אנטיביוטיות במשך 72 שעות.
9. חיסון כלבת במשך שנה.
10. צורכי סמים.

זכרו: תרומת דם מצילה חיי אדם

ת'אטרון שול'ים

בסדנת הגליל.

ביום ה' - 26.9.86 ירופיע

באולם כפר בלום

ת'אטרון "סדנת הגליל"

בהצגה מאת יורם פורת:

א ת ה י כ ו ל ל ש ר ו ק ע ד מ ח ר ב ב ו ק ר
= = = = = = = = = = = = = = =

זאת הופעה סגורה לקהל מובחר, וכולנו מוזמנים. - הכניסה חופשית.

אומרת רות נאי, כשהיא מורטת את שערותיה, ותופשת אותי במדרכה:
"זה ת'אטרון מחר, לא קונבנציונאלי. אין צורך לרוץ לעכו, או לאדינבורו."

יש גם בגליל. כל מי שיבוא עם ראש פתוח יהנה מערב מעניין ויוצא דופן.

מלבד רות, משתתפים עוד חמישה שחקנים ושחקניות - והקול של יונה....
העלילה עוסקת בחיים בשנות השלושים והארבעים באירופה. ההצגה שזורה
שירים ומוסיקה, בחלקם של יהודה לוי, איש הגליל.

רות מבטיחה שבקטע מסוים בהצגה יגלו אנשי כפר הנשיא קשר בלתי אמצעי
בין העלילה ועיסוקיה הלא אמנותיים בבית!

על סידורי תחבורה תבוא הודעה במועד יותר קרוב לאירוע.

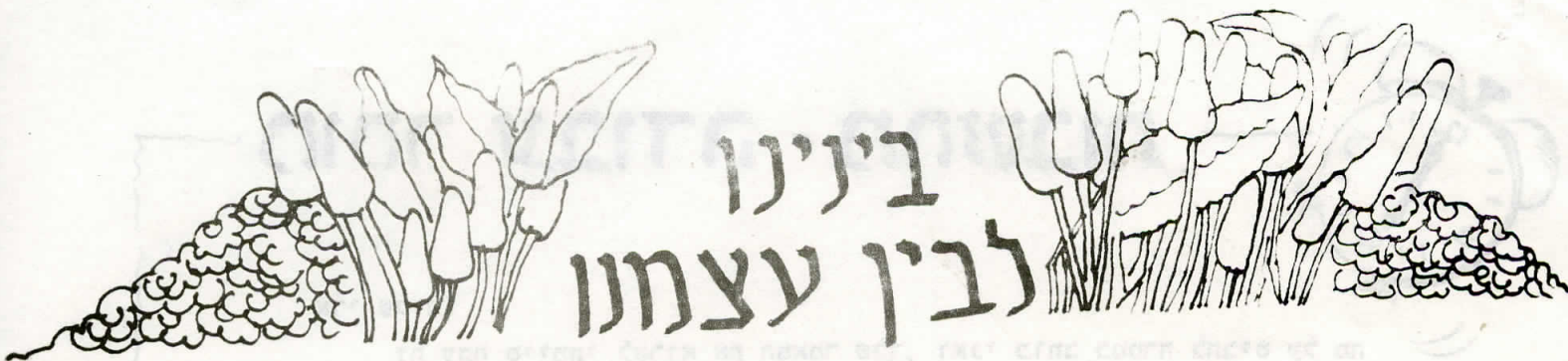
"אנגליזים" - האמנם?

באחד מערבי השבוע הופיע בביתי אלישע, המדריך של "שנת ההכשרה", וביקש ממני
להשתתף בפעולה שהוא מתכנן בנושא "חוקי נירנברג". הסכמתי ברצון, אבל הצעתי לו,
כדי לגוון את הדברים, לצרף חבר נוסף מיוצאי אירופה. כתוצאה התחלנו לגלגל שמות
של חברים (מטבע הדברים, ותיקים), ועם כל שם שהעליתי התפלא אלישע והעיר הערות
בגון: "מה, הוא מפולנייה? לא ידעתי!" או "גם היא מיוצאי גרמניה?" וכו'. אחרי ש-
סיכמנו מה שסיכמנו, החלטתי לעבור על רשימת החברים, כדי למצא נתונים ולאלף בינה
לאותם חברים (מטבע הדברים, צעירים) "שלא ידעו את יוסף".

ובכן, ב"קיבוץ האנגלו-סקסי" שלנו חיים עד עצם היום הזה כ-45 חברים וחברות
ממוצא "קונטיננטאלי", כלומר, לא ילידי האמפריה הבריטית, שנכללים בקבוצת המייס-
דים. לאלה יש להוסיף שני חברים שהלכו לצולמס, וכמובן עוד מספר שעזבו אותנו
במשך השנים.

על כן יש לשער, לפי אומדן זהיר, שלא יותר מ-50% מהחברה המקורית (קרי- אנשי
מנסורה) הם בריטים טהורים. וגם מאלה לא מעטים הם דור ראשון של ילידי אנגליה.
השינוי (הדרדרות? השבחה?) חל עם הגיעם של 'גרעין ה', שביניהם אין יותר משני
"פליטים"; דרך אגב, כששאלתי את הצעירים משנת ההכשרה לכמה מהם יש סבים יוצאי
אירופה, התברר שגם בקבוצה זו יש כ-50% שהם נכדים של מהגרים.

א נ ג ה

זה היה החודש שהיה

מאז שהופיע טור זה בפעם האחרונה עברו ארבעה שבועות של קיץ חם. המאורעות לא פסקו לפקוד אותנו ולמרות שהאיש הממוצע ברחוב, הקיבוצניק בשדה ועקרת-בית עסוקת קניות מתייחסים לרוב ביחס של "כל עוד שאני ושלי בסדר אין למה לדאוג", ההתרששויות שבאו זו אחרי זו הפתיעו ואף הדהימו.

יהודים, רובם זקנים, נרצחו בבית-הכנסת באסטנבול. על שום מה? על היותם יהודים. וכיוון שהעולם, וגם הטרור הערבי-הבינלאומי רואה בשמות יהודי, ציוני, ישראלי מילים נרדפות, יש לרדוף ולרצוח את החפים מפשע היהודיים בכל מקום. בית-כנסת בתורכיה, בית-כנסת בפרז, בית-כנסת בבגדאד. יש אסוציאציות עם מה שעשתה לנו ההיסטוריה, הרבה אסוציאציות. בתי-כנסת הועלו באש ב"ליל הבדולח" בגרמניה ב-1938, והעולם שתק. יהודים נשרפו בתוך בתי-הכנסת באירופה על-ידי אבירי מסעות הצלב של המאמינים בדת ישוע היהודי מנצרת והנצרות המשיכה לדבר על "ואהבת לרעך כמוך". איסטנבול היתה אך גירסה מודרנית למה שהיה פעמים רבות בהיסטוריה. יהודים מתבוססים בדמם, כשבידיהם סידורי תפילה ולצידם ספרי תורה שרופים. בשבת ובכל פעם שמוציאים ספרי תורה לקריאה שרים בעת השבתם לארון הקודש "עץ חיים היא למחזיקים בה". יש נקודה אירופית בכל הטרגדיה הזאת: הטרור בחו"ל אינו פוגע בישראלים, כי הישראלי בחו"ל אינו הולך לבית-הכנסת! מה לו וליהודים האלה?

הסערה סביב הפישפשוך של קיבוץ ניר-אליהו שוככת לאט לאט, אבל הפצעים יישארו ועוד יציקו. אם קיבוץ צריך לחפש את פרנסתו בכל אותם הדברים, מהם מתפרנסים ה-97% האחרים של מדינת ישראל - במה יחודו? לא רצינו להיות סוחרים בגולה והחלטנו שנחיה כאן מעמל כפינו מבלי לנצל את עבודתו של מישהו אחר. היום אנחנו הופכים למוכ-רי שירותים, לחדרנים בבתי-הארוחה בקיבוצים, למהמרי בורסה. קיבוץ מקבל לרשותו אדמה חקלאית והופך אותה לשוק. וזה נכון שאין לאף אחד זכות להטיף לנו מוסר, אבל חובה עלינו להטיף לעצמנו. ובאשר לשבת וקדושתה: ישראלי המטייל בחו"ל נתקל לא אחת בחנו-יות סגורות ורכבות שלא פועלות כסדרן. ביום השבת של הנוצרים שם זה מובן, זה חלק של הווי. כאן בלי ספק יש לכל אחד זכות לבלות בשבת כרצונו, אבל בין זה ולמסחר והרעש של מחפשי "מציאות" צריך להיות תמרוך "עצור".

עוד חודש נותר עד לרוטציה. ראש הממשלה שמעון פרס ישב ושוחח עם מוברק, ויתר-לא-ויתר על אי-אלה נקודות, פתח-לא-פתח שערים. שרון, השד שבבקבוק, הגיח החוצה לרגע קט והזכיר לנו שיש סכנות לדמוקרטיה בארץ מחוץ לכהנא ו"כך". מעניין עד כמה העיתונות, או חלק גדול ממנה, טועה בהערכותיה בנוגע להישגי פרס, ממשלת האחדות הלאומית, התוכנית הכלכלית וכל מה שקשור לתפקוד המערך בתוך ממשלה זאת.

שנה זאת תוקדש לציון מאה שנה להולדתו של דוד בן-גוריון. איש לא יוכל לקחת ממנו את חזונו ביחס להקמת המדינה וספק אם היה מנהיג אחר שהיה מסוגל, באותה עת, לתפוס את ההזדמנות ההיסטורית החד-פעמית, ביום ה' באייר בתש"ח. עם זאת יש לזכור את הנזק שעשה ב"ג במאבקיו עם יריביו. הוא ידע לשנוא ולא שכח את אלה שהתנגדו לעמדותיו. כדאי לקרוא את הספר של אניטה שפירא "מפיטורי הרמ"א ועד לפירוק הפלמ"ח" שם מתועד המאבק בין בן-גוריון וישראל גלילי. לא תמיד היה בן-גוריון עקבי בדרישתו "צדק צדק תרדוף".

בתקופה שבה טור זה היה סגור לשיפוצים וחופשה פנה אחד מחברי הקיבוץ הזה לכותב "בינינו" ושאל אותו - "מה קרה לך, אין דיו בעט שלך?" וכשכותב שורות אלו שאל אותו מדוע הוא מתגעגע לשיבת הטור לעלון, השיב החבר: אני חושב שאני, מזוכיסט ללא תקנה."

א ר י ק

חוסר עבודה - מחשבות

אדי שלום!

זה עתה סיימתי לקרוא את המאמר שלך, ואני כותב במטרה להביט על מה שאתה אמרת מזווית אחרת, כדי לחקור את האפשרות שאולי יש דרך נוספת לפתור את ה"בעיה".

כתבתי "בעיה" במרכאות כפולות, כי מהמאמר שלך ניתן להבין שאף אחד במשק לא עובד יותר מחצי שעה ביום, ומזה כל אחד לוקח 20 דקות הפסקה! אני יודע שאתה לא מתכוון לזה, בצורה כזו, אבל כשמדברים על "בעיה", כדאי לדייק עד כמה שאפשר.

נכון שאין פיקוח על שעות העבודה, אך עובדה שהרוב הגדול של האנשים במשק כן אחראים בעבודתם, וכן נותנים את מלוא היכולת שלהם. אדי, סע לכוון צפת, עצור בדרך למעלה והבט למטה. רואים את כל המשק, ורואים משק מתפקד, פעיל, ואפילו לפעמים תוסס!!! אל תחשוב לרגע שאני אומר כי אין מקום לשיפורים ופריצות דרך. יש מקום לכך כמעט בכל תחום בחיינו במשק. אבל אני חושב שזה תמיד יהיה כך - נכון? אני בטוח שאוטופיה - אם היא קיימת בכלל - תהיה משעממת נורא.

אז אדי, אם אף אחד לא עובד, איך זה שהמשק מתפקד, ואפילו מרוויח לפעמים? יש מספר רב של אנשים במשק שנותנים הרבה יותר ממה שכפוב בתקנון העבודה, וזה כולל וותיקים וגם צעירים. אני מעדיף לכתוב עליהם, ולעודד אותם, במקום לקחת בעייה ולנפח אותה מעבר לכל פרופורציה.

עכשיו - לגבי ה"פתרון" שלך יש לי סיפור קטן: אני הייתי אחד מאותם יצורים מוזרים שנהנים משמירת לילה בצבא. השקט, השלווה, והזמן להיות עם עצמי. עד שיום אחד שיבצו אותי לשמירה בבסיס גדול במרכז הארץ. היה פטרול של כמה מאות מטרים, ומשני קצוות המסלול היה שעון נוכחות. כל שומר קיבל כרטיס, או-תו היה צריך להחתים בכל סיבוב במסלול, וזאת במרווח של לא יותר מ-10 דקות! אם לחילל היה מרווח גדול מ-10 דקות, משפט!!! מאז אני נהנה פחות משמירה בצבא. ולמה? כי לא סמכו עלי, לא נתנו בי אימון.

אתה, בפתרונות שלך, מציע להסיר את האימון מהחבר, ולהחליף אותו בוועדות ביקורת, מפקחים, והשד יודע מה עוד. אבל אדי, המשק בנוי על אימון, ובלי אימון לא נוכל להמשיך לתפקד כמשק. כצבא אולי כן, אך לא כמשק. האימון שאנו רוצים זה לזה הוא נכס עליו יש לשמור, אפילו אם לפעמים אנו מפירים אותו. האימון הוא מה שנותן לחיים במשק איכות אחרת משמוצאים במקומות אחרים. אם תקח את האימון, לא יישאר הרבה מהמיוחד בנו.

מלבד זאת - עד איפה אנו ניתן או לא ניתן אימון? כשאני רושם "חוליה" בדף קילומטר' של האוטו, מניין לך שנסעתי לחולה ולא לק"ש לבלות? וכשהגזבר לוקח \$ 10,000 מהבנק, מניין לך שהוא משתמש בכסף לשם תשלום חשמל למשק? אפשר להמשיך בדוגמאות בלי סוף. הבט טוב ותראה שהכל בנוי על אימון, וללא אימון אין חיים משותפים.

אני אומר שאם משהו עומד להתקלקל אצלנו, זו הנכונות שלנו לתת אימון זה וזה, ואולי על זה כדאי לכתוב, ואולי על זה כדאי לדבר... ר. י. ב.

חשק חי וצומח - בקיצור

בחולה גמרו לפני שבוע לקטוף את השטח השני של תירס. היבול היה 2 טון לדונם, שנת שיא מאז שהתחלנו לגדל תירס. עכשיו קוטפים בוטנים, וכבר ברור ששוב מדובר ביבול שיא. התענוג הוא כפול בשביל צוות החולה - גם הצלחנו להרוויח בשנה קשה מאוד לחקלאות, וגם הוכחנו שרכישת הקווי-נוע, שעובדים כבר שנה שנייה בשטחים, השתלמה.

דרך אגב, הכלי החדש שעליו דיווחנו לפני שבועיים התחיל כבר לעבוד. (המולטיטילר, שתפס את מקומה של המחרשה ומבצע את החריש, הדיסק, ההחלקה והסימון בו זמנית). הוא עוסק עכשיו בהכנת השטחים לזריעת חיטה.

רוי ב.

הוא שוב החטיא בדקה ה-90

86 1/2/3

פִּינַת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

ל א נ ה ע ר ב ? יום שישי, 19.9.86, בשעה 21.30

ובכן, הערב יעמוד בסימן המידרחוב, כאשר לרשות החברים יעמדו כעשרים מוקדים בפרוייקט הרכס, שיכללו - בין השאר - בית-קפה ערבי אצל ג'ורג', קונדיטוריה ווידאו אצל פרימוסט ופרלסון, בית-תה אנגלי אצל שיינגזיכט, פאב ברחבה עם בירה, שיקופיות ומוזיקה, גלידריה ווידאו (סרטים מצוירים), בית-תה טבעוני, ציור רחוב מרקסיסטי, ועוד. כשבע תערוכות אומנות ופינות "עשה זאת בעצמך". החברים מוזמנים להרגיש בבית אצל דיירי פרוייקט הרכס. לנוחות החברים יחולקו בכניסות הראשיות לפרוייקט תרשימים שיאפשרו לחברים לאתר את המוקדים השונים. כל הציבור מוזמן. אגב, כדאי לאכול מעט בארוחת הערב, כי ישנן הרבה פינות-אוכל. ונמסר לי ברגע האחרון שבפאב תוקרנה שיקופיות בהקרנת בכורה של המופע "חגיגת-קיץ 1985", בליווי הקלטה של השירים באיכות דיגיטאלית (החל מהשעה 23.00 בפאב).

ואיזה סרט נראה השבוע ?

שם הסרט: מ ס י כ ה THE MASK

בימוי: פיטר בוגדנוביץ'

משחק: שר, אריק שטולץ, סם אליוט

הסרט עוסק במערכת יחסים עדינה ומורכבת בין אם ובן. הבן, שהוא צעיר בגיל עשרה, נולד עם מום שמתפתח לממדי מפלצת. עצמות פניו גדלות ומקנות לפניו מראה של מסכה לא אנושית. כמובן שמאחורי המסכה מסתתר נער רגיש. האם, בכוח אישיותה, הופכת אותו ליצור חברתי שמתפקד עם בני-אדם, אך היא משלמת מחיר כבד בהתמכרות כפייתית לסמים והנער הופך למשענתה היחידה. שר, החצי השני של צמד הזמרים סוני ושר, מגלה כאן כישרון לא מבוטל של משחק והופכת לאחד הגורמים העיקריים בהצלחת הסרט. הגורם השני הוא פיטר בוגדנוביץ', מבקר קולנוע שהפך לבמאי ומצליח לא רע. לחובבי מלו-דרמות.

נ.ב. הקהל מתבקש לא ללכלך את הדשא. נא להשתמש במאפרות ולקחת הכול בקומכם ללכת הביתה.

ו. (ורנר) סרטים/תרכות

פִּינַת הַשְּׁבוּעִי (החלון הקטן מול האשנב)

המעוניינים מתבקשים
להתקשר עם אילזה -
ויפה שעה אחת קודם!

מחפשת - שותפים/שותפות
מבצעים/מבצעות
רעיונות

נַעֲיָמוֹ! ♥

תיקון טעויות במאמרו של דוד פרנקלין

המחקר בנושא הריסוס שעליו כתב דוד נערך לא בעמק האלה, אלא בעמק החולה - דבר שעושה אותו כמובן הרבה יותר אקטואלי בשבילנו.

והרי הקטע (המשובש) כפי שהוא צריך להיות:
(א) לא ניתן, בתור איש מקצוע, להגדיר בבירור את הנזקים, גם אחרי התחלת המחקר (שהייתי שותף לו) בעמק החולה.

(ב) לפי החוק היבש (מצחק, לכל הדעות), מותר לרסס עד 120 מ' מבית מגורים (לא "בית גוברין", כפי שהודפס בטעות).

עם דוד והקוראים הסליחה.

המתפרות - במעונן החדש

המתפרה לוויולנות (מיכל) והמתפרה הסלונית (בתיה) עברו מה"הילטון" למרכז השירותים, לחדר שמאחורי מחסן הבגדים.

דרכי גישה: בשעות שמחסן הבגדים פתוח - דרך המחסן.
בשעות שמחסן הבגדים סגור - הכניסה מסביב ועליה במדרגות.

נשמח לראותכם
מיכל ובתיה

מים - מים - מים

המים בבריכה נקיים עכשיו. בזמנו היו בהם חידקים, אבל הבעיה לא היתה רצינית עד כדי סגירת הבריכה. כפי שדיווחנו לפני שבוע, הוכיחה הבדיקה האחרונה שהכול בסדר, כמובן, הטיפול השוטף יימשך כרגיל.

לא היתה בכלל בעיה של מי-שתיה ונקווה שגם לא תהיה בעתיד. ועדת הבריאות נמצאת בקשר מתמיד עם "נציגנו" במשרד הבריאות - דוד פרנקלין.
בינתיים שחיה נעימה עד סוף העונה.
איילין

לכל החברים
שעזרו ותרמו
להצלחת חתונתנו

תודות מקרב לב
שנה טובה, מתוקה ומאושרת
לכולם

איריס וליאור שורצמן
ומשפחות שורצמן
וגוטליב

מול מול מול מול

HAPPY BIRTHDAY

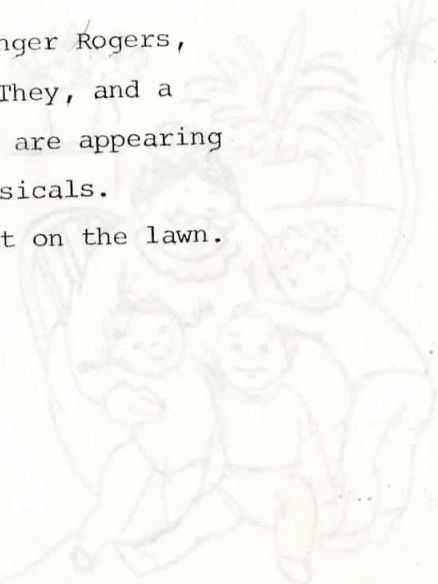
- 28.9.86 Naomi Hadari
29.9. Shosh Epstein
Ya'ir Do'ari
Ofir Shani
30.9. Shelly Easton
4.10. Yavin Ben-Reshef

HAPPY ANNIVERSARY

- 28.9.86. Ruth & Jacques Golan
2.10 Bonny Miller & Yig'al Ben-Chaim
3.10. Gila & Tsion Do'ari
Janet & Amir Neminov
4.10. Miranda & Jeoff Strubel

FILM OF THE WEEK

WHAT'S DANCING - Ever heard of Gene Kelly, Ginger Rogers, Fred Astaire, and company? They, and a host of other old-time stars are appearing in this film, which is a selection of old-time musicals. This time you'll really have to get the chairs out on the lawn. Let's hope it won't be too chilly!

NEWS OF THE WEEK

* Firstly my apologies for the delay in delivery of your Page. The hold-up was at the printing end. We hope it will not happen too often.....

* Asaf Solomon will return home next week; p.G., after getting to know the big wide world for a while. Welcome home!

* Lilach Hadar is not actually due for call-up for a few months yet, but she is going off on a pre-Army course in education and nature studies.

* David Devolt's fiance has come to stay with us until she starts her full-time studies again in October. (Her name is Nogah).

* We have another three fully fledged paratroopers. Danny Forster, John Boulter and Oded Lipa received their wings this week. Congratulations.

* As usual, there are comings and goings amongst the factory staff. Baruch Cohen is in the States for three weeks, Dudik has just returned from an International exhibition. Uri Edelstein will be going soon.

* We wish Rina Lopov a smooth entry into civilian life after her two years' army service.

* A number of little ones from the "Ganon" have graduated to full Kindergarten. I am sure all the grandparents concerned know who they are....

* Yael Neminov is having another exhibiton and sale of her ceramics in the near future, this time in the "late" Machsán. Chaverim and parents will get special reductions. Visitors etc. will be charged full price. There will be a notice regarding the exact date.

* Welcome back to Blanche, from her extended visit with her children.

SHABBAT SHALOM

I N G E

